

[Kjør Rasmussen.]

steriets tal — et forhold, der dog ikke har bevirket, at forslaget har været til udtalelse i planlægningsrådet — får os til at nære mistro til det, folketinget her er i gang med:

Lad mig sige om de stillede ændringsforslag, at vi vil undlade at stemme for nr. 1, der drejer sig om Næstved, fordi denne placering er mindst lige så lidt undersøgt som Roskildeplaceringen. Vi vil hverken lægge os fast på Roskilde eller Næstved som det andet sjællandske universitetscenter. Derimod ser vi da gerne, at der lynhurtigt bliver nedsat en arbejdsgruppe, som kan komme i gang med en grundig undersøgelse af, hvor vi skal have placeret det andet sjællandske center.

Ændringsforslag nr. 2 om Ålborg stemmer vi for af de grunde, jeg nævnedes under første behandling. Dog mener vi, at undervisningen burde være startet før 1974-75.

Ændringsforslag nr. 3 om Ribe-Esbjerg stemmer vi for, ligeledes af de grunde jeg nævnedes under første behandling. Heller ikke vi ønsker, at landet vest for det, man kunne kalde bæltestedet, skal være forfordelt med hensyn til steder for højere uddannelser.

Hvad angår ændringsforslag nr. 4 om Haderslev tror jeg, hr. Knud Nielsen er bedst tjent med, at vi ikke kommenterer det forslag alt for voldsomt; men vi vil undlade at stemme for det.

Med hensyn til lovforslaget som helhed vil vi, når det kommer til afstemning til tredje behandling, også undlade at stemme.

Knud Nielsen: Som det fremgår af betænkningen, er jeg helt uenig med de medlemmer af tinget, som ønsker en udsættelse af afgørelsen om placeringen af et universitetscenter i Syd- eller Sønderjylland. En fortsat usikkerhed om placeringen rummer en alvorlig risiko for at hæmme opbygningen og udbygningen af andre uddannelsesinstitutioner i denne landsdel mange år fremover, og også en lang række andre hensyn taler for, at beslutningen træffes nu.

Man kan beklage, at kræfterne bag et syd- eller sønderjysk universitetscenter har været splittet i tre grupper. Var disse tre grupper på forhånd nået frem til et fælles standpunkt vedrørende placeringen, er jeg ikke i tvivl om, at vi ville have kunnet op-

bygge dette center samtidig med det nordjyske. Da det ikke har været muligt at nå til en sådan enighed, må man gribe til den næstbedste løsning, og det er, at folketinget træffer beslutning om placeringen nu, og at de interesserede kredse i Syd- og Sønderjylland derefter koncentrerer kræfterne om at opbygge et center i det byområde, der bliver valgt, hvad enten det bliver Haderslev eller Ribe-Esbjerg.

Jeg vil gerne gøre dem, der taler for en udsættelse, opmærksom på, at kun ca. 4 pct. af de unge i det område, der skal dækkes af et syd- eller sønderjysk universitetscenter, i dag får en højere uddannelse, mens der for hovedstadsområdet vedkommende er tale om dobbelt så mange, ca. 8 pct. Det er på høje tid, at vi får taget fat på at udjævne den geografiske forskelsbehandling, som disse tal er udtryk for, og så må eventuelle snæversynede lokalpatriotiske hensyn vige.

Jeg gør endvidere opmærksom på, at undervisningsministeren i sin udbygningsplan for universitetscentre regner med en bestand på mellem 1.000 og 1.200 studerende i et syd- eller sønderjysk universitetscenter i 1980. Det betyder, at det er på høje tid at komme i gang med forberedelserne. Jeg har stillet et underændringsforslag gående ud på, at Haderslev indsættes i lovens § 3, og jeg vil gerne opfordre medlemmerne til at støtte dette forslag. Uanset udfaldet vil jeg så i øvrigt tilsi min fulde støtte til en hurtig etablering af universitetscenteret i den by, folketingets flertal udpeger.

Gorrson: Vi er i Sønderjylland blevet skuffet, hver gang der var tale om opførelse af nye universiteter. Det skete for mange år siden, da beslutningen om Århus blev taget, det skete for få år siden, da Odense blev udpeget som tredje universitetsby, og det sker nu igen, når det fjerde, femte og sjette universitets placering fastlægges.

Hermed er alt håb ude for et sønderjysk universitet, og jeg vil gerne spørge ministeren, om principbeslutningen om universitetscentrenes placering betyder, at man ikke kan regne med yderligere opførelse af højere skoler, teknika m. v. i vort grænseområde. Bliver svaret bekræftende, vil skuffelsen blive total, og den vil sikkert udløse megen bitterhed i grænselandet.